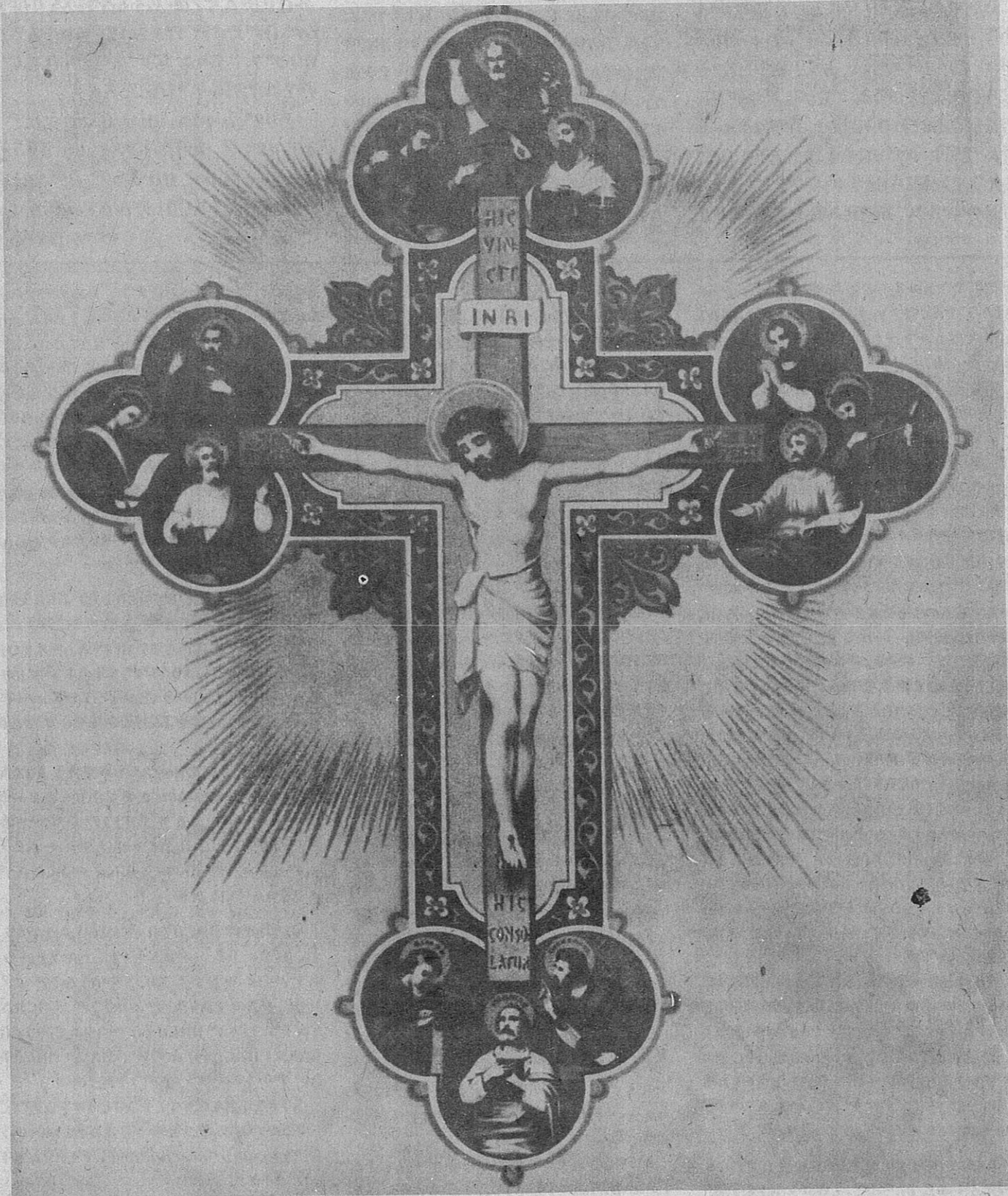

የተሰቀለውን እንሰብካለን

“እይሁድ ምልክትን ይፈልጋሉ የግሪክ ስም ችም ጥበብን ይሻሉ እኛ ግን የተሰቀለውን ክር

ስተሰን እንሰብካለን ይህም ለእይሁድ ማሰናከያ ለአሕዛብም ሞኝነት ነው” ይላል ታላቁ መጽሐ

ፋችን ። ይህ ቃል ለሰነፎች ሞኝነት ሲመሰላ ችው ለአማኞች ደግሞ ብርታትንና ጥበብን ይሰጣል ። ለምሳሌ በማንኛውም በገጥሞ ሁሉ ተባብሮ ያልሆኑ ሥራ ጠሎች ሁሉ ወደ ዘላናም እሳ

ገዢቱ ሐዋርያተ የተሰቀለውን ክርስቶስን ሲባላቱ በአራቱ የመስቀል መዓዘኖች ይታያሉ ።

ት ሂዱ የሚለውን ፍርድ ከመስማት ይልቅ መስቀሉን ተሸክማችሁ የተሰቀለውን ክርስቶስን ስበኩ የሚለውን ቃል መስማትና መምረጥ በተሻላቸው ነበር።

ምክንያቱም ጌታ ክርስቶስ ለፍርድ በሚመጣበት ቀን ይህ የመስቀል ምልክት ለምስክርነት አብሮ ስለሚመጣ በዚያን ጊዜ በሕይወት ሳሉ መስቀሉን ተሸክመው በኋላው የተከተሉና የተሰቀለውን ክርስቶስን የሰበኩ፣ የክርስቶስን ጽዋ የጠጡ፣ መከራ የተቀበሉ፣ ስለ ክርስቶስ ሕግምና ሞት በየአደባባዩ የመሰከሩ፣ ስለ ወገንና ስለ ሀገር የታገሉ በጠቅላላው የመስቀል አገልጋዮች ሁሉ ከፍጹም እምነት ከመልካም ሥራ ጋር እውነተኛ ፈራጅ ወደ ሆነው ወደ ክርስቶስ ይቀርባሉ። ወደ ሰማያዊ መንግሥት የሚሄድበትን መስቀል መሸከም ከማስደሰት በቀር አያስፈራምና ይኸውም ሁላችንም በክርስቶስ ፍርድ ወንበር ፊት ስለምንቆም ነው።

በዚህ አኳኋን በክርስቶስ መስቀል ደህንነት አለ፣ መስቀሉን በመሸከም ሕይወት አለ፣ የተሰቀለውን ክርስቶስን በመስበክ ሙሉ ደስታ አለ፣ በመስቀል ኃይል የልብ ብርታት የመንፈስ ኃይል አለ፣ በመስቀል መከራ ብቻ ሳይሆን የሥጋም የነፍስም ደስታ አለ መስቀሉን ተሸክሞ ኢየሱስ ክርስቶስን በመከተል ብዕዕና አለ ፍጹም የሆነ ቅድስናም ለማግኘት ይቻላል ያለ መስቀል የሕይወት ጤንነት የዘለዓለም ደህንነት አይገኝምና።

በክርስቶስ መስቀል አማካኝነት ረድኤትና ጸጋ ያገኘው ጳውሎስም ሲናገር “ዓለም ለእኔ የተሰቀለበት እኔም ለዓለም የተሰቀልኩበት ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል በቀር ሌላ ትምክህት ከእኔ ይራቅ በክርስቶስ ኢየሱስ አዲስ ፍጥረት መሆን ይጠቅማል” ብሏል ገላትያ ምዕ 6.ቁ.14።

ስለዚህ ክርስቲያኖች ቅዱስ ጳውሎስን ምሳሌ በማድረግ ወደ ዘለዓለም ሕይወት እንድንሄድ መስቀሉን ተሸክመን ስለእኛ በዕለተ ግርብ የተ

ሰቀለውን ክርስቶስን መስበክና ሕይወታችንን ም ከእርሱ ጋር መስቀል ያስፈልገናል። ምክንያቱም እኛ መስቀልን እንሸከም ዘንድ በመስቀልም መሞትን እንወድ ዘንድ ክርስቶስ መስቀልን ተሸክሞ ታሞና ተሰቃይቶ ስለእኛ በመስቀል ላይ ሞቷልና ነው። አብረንም ከሞትን ከእርሱ ጋር እንኖራለን የመከራውም የመስቀሉም ወዳጆቹ ከሆን የደስታ የክብር ወዳጆቹ እንሆናለን።

በሌላ አንጻር ደግሞ ስንመለከት ለክርስቶስ የአፍ ወዳጆችና የሥራ ሳይሆን የሰም አገልጋዮች ነን የሚሉ አልፈው አልፈው አይታጡም። መስቀሉን ተሸክመው ስለመስቀሉ የሚሰብኩ የልብ ወዳጆች ግን ጥቂቶች ናቸው። በተጨማሪም የደስታ የሀብት የምግብ ወዳጆች ይኖሩት ይሆናል ቃሉን ትምህርቱን የሚሰጡ ጥሪውን ሰምተው የሚከተሉት ትዕዛዝን የሚፈፀሙ ወዳጆቹ ግን እጅግ ያነሱ ናቸው።

አንዳንዶቹ ደግሞ ቁራሽ እንጀራ እስኪያገኙ ድረስ ኢየሱስን ይከተላሉ ጥቂቶችም ጽዋውን እስኪጠጡ ድረስ ወደ ገበታው ይቀርባሉ፤ ተአምራቱንም ያደንቃሉ። እንዲህ ያሉትም ሰዎች መከራ እስኪደርስባቸው ድረስ ኢየሱስን ይወዳሉ እሱንም ያመሰግናሉ ይመርቃሉ የመስቀል መከራ የደረሰባቸው እንደሆነ ግን ወዲያው ከገበታው ይሸሻሉ ፈጥነውም ክርስቶስን ይክዱታል። ደስታ ወዳጆች እንጀራ ፈላጊዎች በመሆናቸው መስቀሉን ለመሸከም ስለማይችሉ ከልቅሶና ከታላቅ ሀዘን ላይ ይወድቃሉ። እንዲህ ያሉትም ሰዎች ራሳቸውን ወዳድ በመሆናቸው ክርስቶስን ከመስበክ፣ መስቀሉን ከመሸከም ይልቅ ሁልጊዜ ግላዊ ጥቅማቸውንና ሥጋዊ ፍላጎታቸውን ማሳደድ ደስ ይላቸዋል። ከመስጠት ይልቅ መቀበልን ከልቅሶ ቤትም የሠርግ ቤትን ይመርጣሉና።

“ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ሁሉ ያጠፋታልና ስለእኔና ስለወንጌል ነፍሱን የሚያጠፋ ሁሉ ግን ያድናታል፤ ሰው ዓለምን ሁሉ ቢያተርፍ

ነፍሱንም ቢያጎድል ምን ይጠቅመዋል ሰውስ ስለ ነፍሱ ቤዛ ምን ይሰጣል? ይላል ታቂ መጽሐፍ ሰው ዓለምን ሁሉ ቢገዛ ሀብቱንን ሁሉ ቢሰጥ የሕይወቱ ዋጋ ሊሆን ስለማይችል ገና አምንት ነው ብዙ መልካም ሥራ ቢሠየክ ክርስቶስ መስቀል ካልተጨመረበት በቀበጣም ጥቂት ነው እውቀትን ሁሉ ሰብስቦ ቢዝ ነፍሱን ከአጎደል ገና አላዋቂ ነው ታላቅ ኃይል ቢኖረውና መልካም ስምም ቢሰጠው በክርስቶስ መስቀል ካልተመካና የመስቀሉንም የሪንገድ ጥርጊያ ተከትሎ ካልተጓዘ ታላቅ ኃይም ቢኖረው የመንፈስ ደካማ ነው።

ይህም ማለት አንድ ክርስቲያን ከክርስቶስ በቀር ሁሉን ነገር ቢተው ሌላው ቀርቶ ራሱ እንኳን ሳይቀር ቢጠላ ለሃሳቡም ለፈቃዱም ገዥ እንዳይሆንና የዓለምም ፍቅር እንዳይዘሉ ሊሠራው የሚገባውን ቢሠራ ይህን ሠራይህን አደረገሁ ብሎ እንዳይመካ ይሁን ማለት ነው።

ይህም እንዲሆን በመንፈስ መሞላት ያስጋል ፖስትላ የተባለው ሊቅ “በሰው ሕይወት ውስጥ ባዶ ቦታ አለ። ይህንንም ባዶ ሥማንኛውም ነገር ቢጠራቀም ሊሞላው አልቻለም። ነገር ግን በእግዚአብሔር መንፈስ ላይ ታላቅ” ብሏል።

እንዳለውም በክርስቶስ መንፈስ ካልተሞከ ክርስቶስ ባዶ መሆናችንን ስለሚያወልን መከራውን ወደ ደስታ መስቀሉንም ክብር ይለውጥልናል ሥራችንንም ይባርናል ምክንያቱም በክርስቶስ መስቀል የመገባለፀጋ፣ በክርስቶስ ሕግም ኃይለኛ፣ በክርስቶስ ስም ሞት ነፃ መሆን ስለምንችል ነው።

እንግዲህ አዲስ ፍጥረት እንድንሆንና ሳዊውም ሆነ ሥጋዊው ጥበብ እንዲገልጥ በምንሠራው ሥራ ሁሉ ስለ እኛ የተሰቀለ ክርስቶስን እንስበክ።

አለቃ ነቢያ ልዑል የተ